

hans Keilighed, og det kan heller ikke sige, hvad Formue han har, thi det kjender ikke hans Formue. Formue- og Keilighedsstaten er en Skat, der refererer sig til den bestemte Person, som er kjendt af de Mænd, der skulle ligne Skatten, og er det Tilfældet, kan man ikke benytte Formue- og Keilighedsstaten med Hensyn til Eiendomme, der ligge i Kommunen, men eies af Folk, som boe udenfor Kommunen. Det er, som sagt, en aldeles nødvendig Egen- skab ved denne Skat, at den kun lignedes paa dem, der boe i Kommunen; dette kan være en Grund til, at man ad Lovgivningsvei reforme- rer den nuværende Formue- og Keilighedsstat; men saaledes som det er, er det nu engang, og vil man benytte Reglerne for denne Skat, kan det ikke gaae an at ville trække dem med ind under den, som boe udenfor Kommunen. Med Hensyn til det af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns tredje Valgkreds (L. C. Larsen) stillede Underændringsforslag til Forslaget under Nr. 21, ad § 5 skal jeg erklære, at jeg finder dette Forslag fuldkommen velbegrundet. Det er ved Redaktionen af vort Ændringsforslag blevet overseet, at der i Lov af 2den Decem- ber 1861 er indrettet særegne Ligningskommis- sioner for de i Underændringsforslaget nævnte fem Landkommuner, og det er en Selvsølge, at disse maae benyttes. Hvad angaaer Under- ændringsforslaget under a ad § 4, der gaaer ud paa, at Ordene „paa det dyrkede Areal“ skulle udgaae, da seer jeg meget godt det ærede Medlems Tanke dermed; det er et Forslag, som er stillet til Fordeel for Hederne. Han nævnte vel væsentlig Skovene, men jeg skal der- ved gjøre opmærksom paa, at hans Forslag netop med Hensyn til Skovene faaer en meget ringe Betydning; thi Skovene ere vel Stræk- ninger, som ikke ere bebøede, men omkring Sko- vene er der ofte en talrig Befolkning. Der- imod vil det faae en væsentlig Betydning med Hensyn til Hederne; men jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig urigtigt; thi naar et Areal slet ikke er dyrket, er det væsentligt at betragte, som om det ikke var tilstede, og det gjælder saavel om Heder som om Søer, Mo- ser osv.; en statistisk Oversigt over Resultaterne deraf vil ogsaa vise, at man paa denne Maade let kunde komme til at gaae videre, end man

kan have til Hensigt. Jeg troer derfor ikke at kunne anbefale det af det ærede Medlem stil- lede Forslag. — Det har overrasket mig, at den ærede Rigsdagsmand, uagtet hans egne Indvendinger imod at benytte det dyrkede Areal, dog i Underændringsforslaget under c selv har benyttet det, idet han der vil have $\frac{1}{4}$ af Vælsøbet fordeelt efter Folketal og Befolk- ningens Tæthed paa det dyrkede Areal. Hvad angaaer at fordele $\frac{1}{4}$ efter Bygningernes As- surancesum, da vil det, som det ærede Medlem selv har erkjendt, gjøre en overmaade ringe For- skjel, og dertil kommer, at man ingen paalide- lige Oplysninger har om Bygningernes Assu- rancesum, idet der, som bekjendt, ikke er nogen Forpligtelse til at asurere Landbygninger i den almindelige Assuranceforening, saaledes som der er for Kjøbstadbygningers Vedkommende. Op- lysningerne maatte derfor samles sammen fra forskellige Steder, og vi have i Udvalget ikke turdet benytte et Moment, som man ikke kjendte. — Et æret Medlem (Faber) spurgte, om det ikke kunde være hensigtsmæssigt at tage Hensyn til Bygningsafgiften paa Landet. Jeg maa dertil svare, at det er meget muligt, at et saadant Moment kunde faae sin Be- tydning; men man har høvt Betænkelse ved nu at tage Hensyn dertil, da det under Forhandling her paa Rigsdagen i de senere Aar er oplyst, at Bygningsafgiften paa Landet er en Skat, hvis Bestemmelse lider af over- ordentlig store Misligheder; det er viist, hvilke praktiske Vanskeligheder der ere forbundne med efter Lovgivningen at bestemme denne Afgift, og den tidligere Indenrigsminister har erklæret, at han, saaledes som Forholdene have udviklet sig, for sit Vedkommende maatte ansee denne Skat for i meget høi Grad at trænge til en Reform. Man har derfor ikke troet at kunne sætte en saadan Tillid til denne Afgift, at man i væsentlig Grad kunde benytte den ved den foreliggende Lov.

Rettelser i Richts Foredrag.

Sp. 1451, Lin. 6 f. n.: „flygtede derfra“ læs: „flyttede derfra eller døde“